

Fall of the King: *The Tragic Downfall of Shaul HaMelech*

1. Shmuel I, 14:47-48

מז וְשָׂאוֹל לָכַד הַמְּלוּכָה, עַל-יִשְׂרָאֵל; וַיִּלָּחֶם סָבִיב בְּכָל-אֹיְבָיו בְּמוֹאָב וּבְבְנֵי-עַמּוֹן וּבְאֲדוֹם וּבַמְּלָכִי צוּבָה, וּבַפְּלִשְׁתִּים, וּבְכָל אֲשֶׁר-יִפְגְּהוּ, יִרְשִׁיעַ. **47** So Saul took the kingdom over Israel, and fought against all his enemies on every side, against Moab, and against the children of Ammon, and against Edom, and against the kings of Zobah, and against the Philistines; and whithersoever he turned himself, he put them to the worse.

מח וַיַּעַשׂ חַיִּל, וַיִּדָּ אֶת-עַמְלֵק; וַיִּצַּל אֶת-יִשְׂרָאֵל, מִיַּד שָׂסָהוּ. {פ} **48** And he did valiantly, and smote the Amalekites, and delivered Israel out of the hands of them that spoiled them.

2. Shmuel I, 15:1-3

א וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, אֶל-שָׂאוֹל, אֲנִי שָׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחָךָ לְמֶלֶךְ, עַל-עַמּוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל; וְעַתָּה שָׁמַע, לְקוֹל דְּבָרֵי יְהוָה. **1** And Samuel said unto Saul: 'The LORD sent me to anoint thee to be king over His people, over Israel; now therefore hearken thou unto the voice of the words of the LORD.

ב כֹּה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת, פָּקֹדְתִי, אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה עַמְלֵק לְיִשְׂרָאֵל--אֲשֶׁר-שָׂם לוֹ בְּדֶרֶךְ, בְּעֵלְתוֹ מִמִּצְרַיִם. **2** Thus saith the LORD of hosts: I remember that which Amalek did to Israel, how he set himself against him in the way, when he came up out of Egypt.

ג עַתָּה לֵךְ וְהַכִּיתָ אֶת-עַמְלֵק, וְהַחַרְמְתָם אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ, וְלֹא תַחֲמַל, עָלָיו; וְהַמַּתָּה מְאִישׁ עַד-אִשָּׁה, מֵעַלְלָל וְעַד-יוֹנֵק, מִשׁוֹר וְעַד-שָׂה, מִגָּמֶל וְעַד-חֲמֹר. **3** Now go and smite Amalek, and utterly destroy all that they have, and spare them not; but slay both man and woman, infant and suckling, ox and sheep, camel and ass.'

3. Rambam, Hilchot Melachum 1:1

א שְׁלֹשׁ מִצְוֹת נִצְטָווּ יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעַת כְּנִיסַתָּן לְאֶרֶץ. לְמַנּוֹת לָהֶם מֶלֶךְ שְׁנֵאמַר (דְּבָרִים יז טו) "שׁוּם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ". וְלִהְכָרִית זְרַעוֹ שֶׁל עַמְלֵק שְׁנֵאמַר (דְּבָרִים כה יט) "תִּמְחָה אֶת זְכַר עַמְלֵק". וְלִבְנוֹת בַּיִת הַבְּחִירָה שְׁנֵאמַר (דְּבָרִים יב ה) "לִשְׁכְּנוֹ תִדְרָשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה":

Israel was commanded to fulfill three mitzvot upon entering the Promised Land: a) To choose a king, as Deuteronomy 17:15 states: 'Appoint a king over yourselves;' b) To wipe out the descendants of Amalek, as Deuteronomy 25:19 states: 'Erase the memory of Amalek;' c) To build God's Chosen House, as Deuteronomy 12:5 states: 'Seek out His Presence and go there.'

4. Devarim 25:19

יט וְהָיָה בְּהֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל-אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב, בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה-אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ--תִּמְחָה אֶת-זְכַר עַמְלֵק, מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם; לֹא, תִשְׁכַּח. **19** Therefore it shall be, when the LORD thy God hath given thee rest from all thine enemies round about, in the land which the LORD thy God giveth thee for an inheritance to possess it, that thou shalt blot out the remembrance of Amalek from under heaven; thou shalt not forget.

5. Shemot 15:18

יח יְהוָה יִמְלֹךְ, לְעֹלָם וָעֶד. **18** The LORD shall reign for ever and ever.

6. Shemot 17:18

8 Then came Amalek, and fought with Israel in Rephidim. וַיָּבֹא, עֲמֹלֵק; וַיִּלָּחֶם עִם-יִשְׂרָאֵל, בְּרִפְדִּים.

7. Rav Kook, Olat Raayah, Part I, 214

והעמים, מתוך בקשת הרחבת חייהם בעז ועצמה, הולכים הם ותועים מאחרי ד' וסרים מדרכיו הקדושים. אך לא כן יצר אלהי ישראל את עם סגולתו, שם בהם חק נפשי מתאים לסגולה האלהית השרויה בתוכם, שהנוראות האלהית באמתתה, היוצאת מתוך המחשבה הקדושה האלהית העליונה, היא מאמצת ומחזקת את חייהם, חיי האיש וחיי העם, ובהכרתם הפנימית וברגשם הנפשי טבועה ההכרה וההרגשה, כי אלהים אמת הוא מקור הברכה, מקור שפע החיים, העז והעצמה. נורא אלהים ממקדשיך, אל ישראל הוא נותן עז ותעצמות לעם, ברוך אלהים

8. Shemot 17:16

16 And he said: 'The hand upon the throne of the LORD: the LORD will have war with Amalek from generation to generation.' טז וַיֹּאמֶר, כִּי-יָד עַל-כִּסֵּי יְהוָה, מִלְחָמָה לִיהוָה, בְּעֲמֹלֵק--מִדֹּר, דָּר.

9. Rashi, Shemot 17:16

ומהו כס, ולא נאמר כסא, ואף

השם נחלק לחציו, נשבע הקב"ה שאין שמו שלם ואין כסאו שלם עד שימחה שמו של עמלק כולו, וכשימחה שמו יהיה השם שלם והכסא שלם, שנאמר (תהלים ט ז) האויב תמו חרבות לנצח, זהו עמלק שכתוב בו (עמוס א יא) ועברתו שמרה נצח, (תהלים שם) וערים נתשת אבד זכרם המה, מהו אומר אחריו (תהלים ט ח) וה' לעולם ישב, הרי השם שלם, (תהלים שם) כונן למשפט כסאו, הרי כסאו שלם:

Now what is the meaning of כִּסֵּי [as opposed to כִּסֵּא and also [why is] the Divine Name divided in half? [i.e., why is the Name יהוה used instead of יהו-וה-וה-וה?] [The answer is that] the Holy One, blessed be He, swore that His Name will not be complete and His throne will not be complete until the name of Amalek is completely obliterated. And when his name is obliterated, the Divine Name will be complete, and the throne will be complete, as it is said: "The enemy has been destroyed; swords exist forever (לְנֶצַח)" (Ps. 9:7); this [who they are referring to] is Amalek, about whom it is written: "and kept their fury forever (נֶצַח)" (Amos 1:11). "And You have uprooted the cities-their remembrance is lost" (Ps. 9:7) [i.e., Amalek's obliteration]. What does it say afterwards? "And the Lord (וַיהוה) shall sit forever" (Ps. 9:8); thus [after Amalek is obliterated] the Name is complete. "He has established His throne (יִסְּאֵל) for judgment" (Ps. 9:8). Thus the throne is complete [i.e., thus the throne, here spelled with an "aleph," is now complete]. — [from Midrash Tanchuma, end of Ki Teitzei]

10. Adolph Hitler, Mein Kampf

I am freeing men from the restraints of an intelligence that has taken charge; from the dirty and degrading self-mortifications of a chimera called conscience and morality, and from the demands of a freedom and personal independence which only a very few can bear... Conscience is a Jewish invention. It is a [mutilation], like circumcision. ... There is no such thing as truth, either in the moral or in the scientific sense.

11. Shmuel I, 15:3-9

3 Now go and smite Amalek, and utterly destroy all that they have, and spare them not; but slay both man and woman, infant and suckling, ox and sheep, camel and ass.' ג עֲתֵה לְךָ וְהִכִּיתָ אֶת-עֲמֹלֵק, וְהִחַרְמְתָם אֶת-כָּל-אִשׁוֹר-לוֹ, וְלֹא תַחֲמֹל, עָלָיו; וְהִמַּתָּה מֵאִישׁ עַד-אִשָּׁה, מִעֹלֵל וְעַד-יֹונֵק, מִשׁוֹר וְעַד-שֶׁה, מִגְּמֹל וְעַד-חֲמוֹר.

4 And Saul summoned the people, and numbered them in Telaim, two hundred thousand footmen, and ten thousand men of Judah. ד וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל, אֶת-הָעָם, וַיִּפְקְדֵם בְּטַלַּיִם, מֵאַתָּנִים אַלְפֵי רִגְלֵי; וַעֲשָׂרַת אֲלָפִים, אֶת-אִישׁ יְהוּדָה.

ה וַיָּבֹא שָׂאוּל, עַד-עִיר עֲמֹלֶק; וַיָּרֶב, בְּנַחֲל. 5 And Saul came to the city of Amalek, and lay in wait in the valley.

ו וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל-הַקֵּינִי לְכוּ סֵרוּ רְדוּ מִתּוֹךְ עֲמֹלְקִי, פֶּן-אֶסְפְּדָם עִמּוֹ, וְאַתֶּה עֹשִׂיתָה חֶסֶד עִם-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּעֵלוֹתֵם מִמִּצְרָיִם; וַיִּסֹּר קֵינִי, מִתּוֹךְ עֲמֹלֶק. 6 And Saul said unto the Kenites: 'Go, depart, get you down from among the Amalekites, lest I destroy you with them; for ye showed kindness to all the children of Israel, when they came up out of Egypt.' So the Kenites departed from among the Amalekites.

ז וַיִּדֹּף שָׂאוּל, אֶת-עֲמֹלֶק, מִחַוִּילָה בּוֹאֵף שׁוּר, אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִצְרָיִם. 7 And Saul smote the Amalekites, from Havilah as thou goest to Shur, that is in front of Egypt.

ח וַיִּתְּפֵשׂ אֶת-אַגָּג מֶלֶךְ-עֲמֹלֶק, חַי; וְאֶת-כָּל-הָעָם, הַחֲרִים לְפִי-חֶרֶב. 8 And he took Agag the king of the Amalekites alive, and utterly destroyed all the people with the edge of the sword.

ט וַיַּחְמַל שָׂאוּל וְהָעָם עַל-אַגָּג, וְעַל-מֵיטֵב הַצֹּאן וְהַבָּקָר וְהַמְּשָׁנִים וְעַל-הַכָּרִים וְעַל-כָּל-הַטּוֹב, וְלֹא אָבּוּ, הַחֲרִימָם; וְכָל-הַמְּלָאכָה נִמְבְּזָה וְנִמְסָ, אֶתֶּה הַחֲרִימוּ. 9 But Saul and the people spared Agag, and the best of the sheep, and of the oxen, even the young of the second birth, and the lambs, and all that was good, and would not utterly destroy them; but every thing that was of no account and feeble, that they destroyed utterly.

12. Shmuel I, 15:10 – 33

י וַיְהִי, דְבַר-יְהוָה, אֶל-שְׁמוּאֵל, לֵאמֹר. 10 Then came the word of the LORD unto Samuel, saying:

יא נַחֲמֵתִי, כִּי-הִמְלַכְתִּי אֶת-שָׂאוּל לְמֶלֶךְ--כִּי-שָׁב מֵאַחֲרַי, וְאֶת-דְּבָרֵי לֹא הִקִּים; וַיַּחֲר, לְשְׁמוּאֵל, וַיִּזְעַק אֶל-יְהוָה, כָּל-הַלַּיְלָה. 11 'I regret that I have set up Saul to be king; for he is turned back from following Me, and hath not performed My commandments.' And it grieved Samuel; and he cried unto the LORD all night.

יב וַיִּשָּׁכֶם שְׁמוּאֵל לְקִרְיַת שָׂאוּל, בַּבֹּקֶר; וַיִּגַּד לְשְׁמוּאֵל לֵאמֹר, בָּא-שָׂאוּל הַכֹּרְמֶלָה וְהִנֵּה מַצִּיב לוֹ יָד, וַיִּסֹּב וַיַּעֲבֹר, וַיֵּרֶד הַגִּלְגָּל. 12 And Samuel rose early to meet Saul in the morning; and it was told Samuel, saying: 'Saul came to Carmel, and, behold, he is setting him up a monument, and is gone about, and passed on, and gone down to Gilgal.'

יג וַיָּבֹא שְׁמוּאֵל, אֶל-שָׂאוּל; וַיֹּאמֶר לוֹ שָׂאוּל, בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה--הִקִּימְתִי, אֶת-דְּבַר יְהוָה. 13 And Samuel came to Saul; and Saul said: 'Blessed be thou of the LORD; I have performed the commandment of the LORD.'

יד וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, וּמָה קוֹל-הַצֹּאן הַזֶּה בְּאָזְנִי, וְקוֹל הַבָּקָר, אֲשֶׁר אֲנֹכִי שֹׁמֵעַ. 14 And Samuel said: 'What meaneth then this bleating of the sheep in mine ears, and the lowing of the oxen which I hear?'

טו וַיֹּאמֶר שָׂאוּל מֵעֲמֹלְקֵי הַבְּיָאוֹם, אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עַל-מֵיטֵב הַצֹּאן וְהַבָּקָר, לְמַעַן זָבַח, לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ; וְאֶת-הַיּוֹתֵר, הַחֲרַמְנוּ. 15 And Saul said: 'They have brought them from the Amalekites; for the people spared the best of the sheep and of the oxen, to sacrifice unto the LORD thy God; and the rest we have utterly destroyed.'

טז וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, אֶל-שָׂאוּל, הֲרָף וְאַגִּידָה לְךָ, אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי הַלַּיְלָה; (וַיֹּאמֶר) לוֹ, דְּבַר. 16 Then Samuel said unto Saul: 'Stay, and I will tell thee what the LORD hath said to me this night.' And he said unto him: 'Say on.'

יז וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל--הֲלוֹא אִם-קָטָן אַתָּה בְּעֵינַיִךְ, רֹאשׁ שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה; וַיִּמְשַׁח יְהוָה לְמֶלֶךְ, עַל-יִשְׂרָאֵל. 17 And Samuel said: 'Though thou be little in thine own sight, art thou not head of the tribes of Israel? And the LORD anointed thee king over Israel;

יח וַיִּשְׁלַח יְהוָה, בְּדָרְךָ; וַיֹּאמֶר, לְךָ וְהַחֲרַמְתָּה אֶת-הַחַטָּאִים אֶת-עֲמֹלֶק, וְנִלְחַמְתָּ בוֹ, עַד כְּלוֹתָם אֹתָם. 18 and the LORD sent thee on a journey, and said: Go and utterly destroy the sinners the Amalekites, and fight against them until they be consumed.

- יט** וְלָמָּה לֹא-שָׁמַעְתָּ, בְּקוֹל יְהוָה; וַתַּעַט, אֶל-הַשָּׁלַל, וַתַּעַשׂ הָרַע, בְּעֵינֵי יְהוָה.
- 19** Wherefore then didst thou not hearken to the voice of the LORD, but didst fly upon the spoil, and didst that which was evil in the sight of the LORD?'
- כ** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-שָׁמוּאֵל, אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה, וְאָלַדְתָּ, בְּדַרְדָּר אֲשֶׁר-שָׁלַחְנִי יְהוָה; וְאָבִיא, אֶת-אַגַּג מֶלֶךְ עַמְלֵק, וְאֶת-עַמְלֵק, הַחֲרַמְתִּי.
- 20** And Saul said unto Samuel: 'Yea, I have hearkened to the voice of the LORD, and have gone the way which the LORD sent me, and have brought Agag the king of Amalek, and have utterly destroyed the Amalekites.
- כא** וַיִּקַּח הָעָם מִהַשָּׁלַל צֹאן וּבָקָר, רֵאשִׁית הַחֲרָם, לְזַבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ, בְּגִלְגָל.
- 21** But the people took of the spoil, sheep and oxen, the chief of the devoted things, to sacrifice unto the LORD thy God in Gilgal.'
- כב** וַיֹּאמֶר שָׁמוּאֵל, הַחֲפֹץ לַיהוָה בְּעֹלוֹת וּזְבָחִים, כְּשֹׁמֵעַ, בְּקוֹל יְהוָה: הֲנִיחָה שְׁמֵעַ מִזְבַּח טוֹב, לְהִקְשִׁיב מִחֶלֶב אֵילִים.
- 22** And Samuel said: 'Hath the LORD as great delight in burnt-offerings and sacrifices, as in hearkening to the voice of the LORD? Behold, to obey is better than sacrifice, and to hearken than the fat of rams.
- כג** כִּי חַטָּאת-קָסָם מְרִי, וְאָוֶן וַתְּרַפִּים הַפְּצָר: יַעֲוֹ, מֵאֲסַת אֶת-דְּבַר יְהוָה, וַיִּמְאָסֶדְךָ, מִמֶּלֶךְ.
- 23** For rebellion is as the sin of witchcraft, and stubbornness is as idolatry and teraphim. Because thou hast rejected the word of the LORD, He hath also rejected thee from being king.'
- כד** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-שָׁמוּאֵל חֲטָאתִי, כִּי-עֲבַרְתִּי אֶת-פִּי-יְהוָה וְאֶת-דְּבָרֶיךָ: כִּי זָרַאתִי אֶת-הָעָם, וְאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם.
- 24** And Saul said unto Samuel: 'I have sinned; for I have transgressed the commandment of the LORD, and thy words; because I feared the people, and hearkened to their voice.
- כה** וְעַתָּה, שָׂא נָא אֶת-חַטָּאתִי; וְשׁוּב עִמִּי, וְאַשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה.
- 25** Now therefore, I pray thee, pardon my sin, and return with me, that I may worship the LORD.'
- כו** וַיֹּאמֶר שָׁמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל, לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ: כִּי מֵאֲסַתְּהָ, אֶת-דְּבַר יְהוָה, וַיִּמְאָסֶדְךָ הַזֶּה, מִהַיּוֹת מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל.
- 26** And Samuel said unto Saul: 'I will not return with thee; for thou hast rejected the word of the LORD, and the LORD hath rejected thee from being king over Israel.'
- כז** וַיִּסַּב שָׁמוּאֵל, לְלַכֵּת; וַיִּחַזַק בְּכַנְף-מְעִילוֹ, וַיִּקְרַע.
- 27** And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his robe, and it rent.
- כח** וַיֹּאמֶר אֵלָיו, שָׁמוּאֵל, קִרַע יְהוָה אֶת-מַמְלַכּוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיָדְךָ, הַיּוֹם; וַיִּתֵּןנָהּ, לְרַעַד הַטוֹב מִמֶּךָ.
- 28** And Samuel said unto him: 'The LORD hath rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbor of thine, that is better than thou.
- כט** וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל, לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנָּחַם: כִּי לֹא אָדָם הוּא, לְהִנָּחַם.
- 29** And also the Glory of Israel will not lie nor repent; for He is not a man, that He should repent.'
- ל** וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי--עַתָּה כִּבְדֹנִי נָא נְגִיד זִקְנֵי-עַמִּי, וְנְגִיד יִשְׂרָאֵל; וְשׁוּב עִמִּי, וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ.
- 30** Then he said: 'I have sinned; yet honor me now, I pray thee, before the elders of my people, and before Israel, and return with me, that I may worship the LORD thy God.'
- לא** וַיָּשׁוּב שָׁמוּאֵל, אַחֲרֵי שְׂאוּל; וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שְׂאוּל, לַיהוָה.
- 31** So Samuel returned after Saul; and Saul worshipped the LORD.
- לב** וַיֹּאמֶר שָׁמוּאֵל, הֲגִישׁוּ אֵלַי אֶת-אַגַּג מֶלֶךְ עַמְלֵק, וַיִּלְדֵךְ אֵלָיו, אַגַּג מֵעַדְנָת; וַיֹּאמֶר אַגַּג, אֲכֹן סָר מֵר-הַמָּוֶת.
- 32** Then said Samuel: 'Bring ye hither to me Agag the king of the Amalekites.' And Agag came unto him in chains. And Agag said: 'Surely the bitterness of death is at hand.'
- לג** וַיֹּאמֶר שָׁמוּאֵל--כִּי אֲשֶׁר שִׁפְלָה נָשִׁים חֲרַבְךָ, כִּן-תִּשְׁפַל מִנְּשִׁים אִמָּךְ; וַיִּשְׁסַף שָׁמוּאֵל אֶת-אַגַּג לַפְּנֵי יְהוָה, בְּגִלְגָל.
- 33** And Samuel said: As thy sword hath made women childless, so shall thy mother be childless among women. And Samuel hewed Agag in pieces before the LORD in Gilgal.

13. Rashi, Shmuel I, 15:24

יראתי את העם. דואג האדומי, שהיה חשוב כולם:

I feared the people: Doeg the Edomite, who was as esteemed as all of them.

14. Malbim, Shmuel I, 15:9

ויחמל שאול פה באר הטעם השני מדוע לא נתקבלה תשובתו של שאול, כי יש הבדל בין הפעלים הנרדפים, חמל, חוס, רחם, כמ"ש במק"א, שהרחמים לא יהיו רק מאדם לאדם בעבור שקצרה נפשו לראות באבדן איזה אדם או בצרתו, והחמלה והחוסה תמצא על כל דבר, וההבדל ביניהם שהחוסה תהיה מצד צרכו אל הדבר כמו שחס אדם על ממונו וכליו באשר הם קנינו, והחמלה תהיה גם על דבר שאין לו תועלת ממנו רק ששופט בשכלו שאין ראוי להשחית הדבר שהוא וקיומו טוב יותר, והנה לא הזהירו ה' בל יחוס או בל ירחם על עמלק, כי אלה מתכונות נפשיות, שהגם שיקיים מצות ה' בכ"ז יצוייר שיעורר רחמיו ויכאיב לבו במיתת ילדים רכים, או יחוס וידאב לבו בהשחיתו השלל שהיה יכול להנות ממנו. אבל החמלה הוא ענין מחשביי, שחושב שאין מן הראוי והיושר להשחיתם ושלא בצדק צוהו הנביא דבר זה, זה עון פלילי כי רוצה להתחכם נגד ה' וע"כ צוהו בל תחמול עליו, רצה לומר אל תחשוב מחשבה שראוי לקיימו ושלא להשחיתו, ובאמת בזה נכשל שאול שחמל על אגג ועל מיטב הצאן ובזה הראה כי האמונה מתרופפת בידו שאם לא כן לא היה חושב שראוי לחמול על אויבי ה' ועל ידי מחשבתו זאת חטאו גם בפועל ולא אבו החרימים,

15. Ibid., 15:11

כי שב מאחרי, הוא מה שחטא במחשבה שהיה מיעוט אמונה בדברי ה' על ידי נביאו, שחטא הכפירה גרוע מחטא הבא על ידי תאוה או תכונה נפשיית, וגם בפועל ואת דברי לא הקים

16. chabadkikar.org/ מסירות-נפש/

מסירות-נפש אמתית התגלתה דווקא בניסיון ה'עקידה'. היה זה ניסיון שלא היה בו שום הגיון ושום 'כדאיות'. בעוד שבניסיון של אור-כשדים התקדש שם ה' בעיני האנשים הרבים שצפו במחזה, הרי ניסיון ה'עקידה' התרחש במקום שלא היה בו אדם זר. אם אברהם היה מקריב את יצחק לעולה, איש לא היה רואה זאת. זאת ועוד: יצחק היווה את היורש האפשרי היחיד להמשך דרכו ואמונתו של אברהם. אם היה נשחט לעולה, היה בא בכך הקץ על האמונה בה' שהפיץ וגילה אברהם. לפי כל שיקול הגיוני היה זה דבר חסר כל טעם ותועלת. וזה היה ניסיונו הגדול של אברהם: האם גם במקרה שאין בו שום טעם ושום הגיון, ושהוא גם עשוי לחסל את! כל מה שבנה וטיפח בימי חייו, הוא ידבק בה' ויבצע את ציוויו בלי לשאול ובלי לערער כאן נתגלתה מסירות-הנפש האמתית של אברהם-אבינו, מסירות-נפש ללא תנאים, מסירות-נפש שהיא מעל כל הגיון

17. Rashi, Bereishit 1:1

ומה טעם פתח בבראשית, משום (תהלים

קיא ו) כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים, שאם יאמרו אומות העולם לישראל לסטים אתם, שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו:

Now for what reason did He commence with "In the beginning?" Because of [the verse] "The strength of His works He related to His people, to give them the inheritance of the nations" (Ps. 111:6). For if the nations of the world should say to Israel, "You are robbers, for you conquered by force the lands of the seven nations [of Canaan]," they will reply, "The entire earth belongs to the Holy One, blessed be He; He created it (this we learn from the story of the Creation) and gave it to whomever He deemed proper When He wished, He gave it to them, and when He wished, He took it away from them and gave it to us.

18. Yoma 22b

אמר רב יהודה אמר שמואל מפני מה לא נמשכה מלכות בית שאול מפני שלא היה בו שום דופי דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק אין מעמידין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלויה לו מאחוריו שאם תזוח דעתו עליו אומרין לו חזור לאחוריך

Rab Judah said in the name of Samuel: Why did the kingdom of Saul not endure? Because no reproach rested on him, for R. Johanan had said in the name of R. Simeon b. Jehozadak: One should not appoint any one administrator of a community, unless he carries a basket of reptiles on his back, so that if he became arrogant, one could tell him: Turn around!

19. Rav Kook, Midbar Shur, Derush 30, 278-279

תוכן הענין, שיש בשלמות האדם מעלה היוצאת מתוך החסרון, כענין דברי חז"ל: "מפני מה לא נמשכה מלכות בית שאול, מפני שלא היה בו שום דופי", כיון שתכלית האדם היא שעם גודל האהבה אל ה' ית', יהיה מאד נכנע לפני הקב"ה ושיכיר תמיד הכנעתו מלפניו. וזהו בעצמו מעלה גדולה, כי הוא תכלית ידיעת האמת, שהאמת האמיתית היא שעם כל מעלת האדם היותר נשגבת, מ"מ הרי אינו כדאי והגון להיות נקרא עבד ד'. ע"כ רצון ה' ית' שיהיה לישראל תמיד הכרת השיעבוד אל ה' ית' מצד יראה, לבד מעלת ה' ית' שיש להם שהוא מצד אהבה. ע"כ היתה קבלת התורה ע"פ כפיית הר כגיגית, להורות שזהו, הוא עצמו, הוא חלק מן השלמות, להכיר שלבד האהבה ראוי שתהיה משורשת יראה, ועם גודל הקירוב שה' ית' מקרב מ"מ יהיו יודעים שעבדים אנחנו לו ית'. וזהו עצמו טעם רצון ה' ית' שגם בגאולה העתידה לא ימתין עד שיגמר כל התיקון כולו ע"י ישראל, כי אז כיון שהם עצמם היו גורמי התיקון היו רק אוהבים, אבל לא היו מכירים כ"כ ענין עבדות לה' ית', ותכלית האמיתית היא להכיר עם האהבה ענין העבדות וההכנעה. ע"כ ימרה ה' ית' לגאול בלא הכנת ישראל כענין "אבן די לא בידין" [דניאל ב, לד], ויהיו יודעים שעם האהבה צריך שיעבוד והכנעה יתירה.

20. Shmuel I, 14:47

מז וְשָׂאוּל לְכַד הַמְּלוּכָה, עַל-
יִשְׂרָאֵל; וַיִּלָּחֶם סָבִיב בְּכָל-אֹיְבָיו
בְּמוֹאָב וּבְבְנֵי-עַמּוֹן וּבְאֲדוֹם וּבְמַלְכֵי
צוּבָה, וּבְכָל-אֲשֶׁר-יִפְגְּחַהּ,
וַיִּשְׂעֶה. 47 So Saul took the kingdom over Israel, and fought against all his enemies on every side, against Moab, and against the children of Ammon, and against Edom, and against the kings of Zobah, and against the Philistines; and whithersoever he turned himself, he put them to the worse.